

bruger så mange kræfter på at være i Afghanistan, i forhold til vores udenrigspolitik og vores forsvar, som er ved at falde fra hinanden? Den debat tror jeg vi bør have langt mere grundlæggende, langt mere sammenhængende, end vi har haft indtil nu.

Jeg tror sådan set ikke, at det her beslutningsforslag er særlig velegnet at tage en sådan debat på baggrund af. Vi har det sådan, at vi mener, at man skal have en exitstrategi. Vi mener ikke, man bare kan trække tropperne ud i morgen, det ville ikke være ansvarligt. Man er nødt til at få en proces, hvor man optrapper det civile og nedtrapper det militære, men hvor man også reelt gør det, og hvor man også reelt sætser på at få en politisk proces i gang, som også omfatter nabolandene.

Det er så igen der, paradokserne begynder at tårne sig op. Udenrigspolitisk Nævn var i Teheran i starten af marts, hvor vi bl.a. havde samtaler med det iranske præstestyre, og da fik vi nogle udtalelser om Taleban, som svarer helt til, hvad vi hører fra hr. Søren Krarup. Er der nogen, der står sammen om deres kritik af Taleban, er det hr. Søren Krarup og det iranske præstestyre. Der er virkelig enighed, og man kunne næsten føle, at det kribled i fingrene på dem for at komme i gang med at udrydde Taleban i Afghanistan. Det er jo også det, som der lægges op til fra Obamas side bl.a., altså at iranerne skal engageres mere. Men så får man jo en forøget iransk indflydelse i hele regionen, og er det det, man vil? Giver det ikke nye problemer?

Med andre ord, hver gang man begynder at åbne lidt, udfolder der sig nye problemstillinger, som ikke gør det mindre kompliceret. Og så er man i hvert fald nødt til fra dansk side at erkende nogle begrænsninger i det her. Vi kan ikke gennemføre demokrati i Afghanistan. Altså, det kan vi ikke, og det skal vi heller ikke. Det er efter min mening dybt naivt at tro på, at vi kan bekæmpe terrorisme ved at føre krig i Afghanistan. Hvis terrortruslen er der, vil jeg sige, at den skyldes nogle helt andre ting, og i det omfang, det har betydning, forværrer det terrortruslen, at vi er i Afghanistan.

Vi kan gøre det, at vi kan bidrage til, at afghanerne selv i højere grad kan varetage deres lands interesser, og det mener jeg sådan set at vi skal gøre og have en mere sammenhængende strategi for. Tak.

Kl. 20:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger, den første er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 20:18

Frank Aaen (EL):

Jeg er sådan set enig med hr. Holger K. Nielsen i, at tingene er vendt sådan meget rundt, og at nogle har glemt, hvem de støttede i går, og hvem de støtter i dag. Det gjaldt også med Saddam i sin tid, der var også lige pludselig et skifte i, hvem man støttede, og hvem man ikke støttede.

Jeg vil bare sige, at ligesom vi aldrig nogen sinde har støttet Saddam, har vi heller aldrig støttet den sovjetiske invasion i Afghanistan. Det, jeg hele tiden har sagt, er, at Sovjetunionen skulle trække sig ud, samtidig med at USA holdt op med at støtte mujahedin.

Kl. 20:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 20:18

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg var en ivrig læser af Land og Folk på det tidspunkt, og det er ikke rigtigt. Men det er også, kan man sige, historie nu. DKP tog ikke på noget tidspunkt afstand fra den sovjetiske invasion i Afghanistan, og det var vi nogle der kritiserede DKP ganske, ganske meget for.

Med hensyn til dækningen i Land og Folk dengang vil jeg sige, at man kunne se lange artikler, som faktisk havde helt de samme argumenter for den sovjetiske invasion som dem, der bliver brugt i dag, argumenter om demokrati, fremskridt, kamp mod islamismen, kamp imod formørkelse, kamp for kvinders rettigheder; det er helt de samme argumenter, som man i dag bruger fra vestlig side for at være i Afghanistan, og det er da egentlig interessant, synes jeg. Det er egentlig, ja, meget interessant.

Kl. 20:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 20:19

Frank Aaen (EL):

Det er rigtigt nok. Det styre, der var der, var faktisk meget fornuftigt, men det ændrer ikke ved, at vi aldrig støttede invasionen. Vi sagde, at de skulle trække sig ud på samme måde, som USA skulle trække sig ud. Vi skulle have været skarpere dengang i at sige, at Sovjetunionen under alle omstændigheder skulle trække sig ud. Selv om USA ville blive, skulle Sovjetunionen have